

opbevaring skal være af varig karakter, og at informationerne lagres på et medium, hvor de er tilgængelige ud over det tidsrum, hvor brugerens maskine er tændt. Eksempler kan være en harddisk, Cd-rom og en diskette. De ovennævnte hensyn skal også indgå ved udformningen af regler om digital opbevaring.

Til kapitel 19

Til § 130

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i § 83 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet. Desuden kan ministeren beslutte, at klage over en afgørelse truffet af Finanstilsynet enten skal indbringes for ministeren eller Erhvervsankenævnet. Ministeren kan endvidere beslutte, at klageadgangen skal afskæres. Hvis ministeren ikke fastsætter regler om klageadgang, findes udgangspunktet i forslaget § 131, hvor efter klage kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Til § 131

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger § 84.

Bestemmelsen regulerer rekursadgang til Erhvervsankenævnet i forbindelse med, at Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer afgørelser efter tilsynslovgivningen.

Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Erhvervsankenævnet er endvidere klageinstans for aktindsigtsspørgsmål. Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Til kapitel 20

Straffebestemmelser

Til § 132

Bestemmelsen er en tilpasset videreførelse af den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeningers § 86, og svarer med de fornødne tilpasninger til lov om finansiel virksomhed § 373.

Bestemmelsen fastsætter, hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser der kan strafforfølges.

Som det fremgår af *stk. 1*, er bestemmelsen subsidiær i forhold til straffelovens regler. Bestemmelsen får således særlig betydning ved overtrædelser, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt. Endvidere får bestemmel-

sen selvstændig betydning, såfremt overtrædelserne er sket ved uagtsomhed, der ikke straffes efter straffeloven, medmindre det er særskilt anført, jf. straffelovens § 19.

Straf efter *stk. 1* forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Da det ikke vurderes at være påkrævet at indføre særlige bestemmelser, der hjemler straf for forsøg, er forsøg ikke specifikt anført som en strafbar handling.

Stk. 2 indebærer, at den, der ikke har efterkommet et af Finanstilsynets udstedt påbud, straffes som nævnt i *stk. 1*.

Stk. 3 indebærer, at der i regler, som udstedes af økonomi- og erhvervsministeren eller Finanstilsynet, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne. Straffebestemmelsen skal fremgå af de nævnte regler.

Stk. 4 indebærer, at såvel enkelte medlemmer af foreningens ledelse som den finansielle virksomhed som juridisk person kan pålægges et ansvar.

Bestemmelsen i *stk. 5* betyder, at ledelsen i en forening kan straffes, hvis der ved passivitet i direktionen eller bestyrelsen påføres foreningen tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse.

Bestemmelsen i *stk. 6* indeholder en straffehjemmel for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til virksomhedens interessenter.

Bestemmelsen omfatter alle, der er knyttet til en forening. En person anses som knyttet til en forening, når modtageren af oplysningerne har en berettiget forventning om, at den pågældende person repræsenterer foreningen. Det er ingen betingelse, at der eksempelvis skal være et egentligt ansættelsesforhold, eller at den pågældende skal være medlem af bestyrelsen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne i straffeloven om urigtige og vildledende oplysninger til offentlige myndigheder og til offentligheden. Endvidere er grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed strafpålagt.

Forældelsesfristen på 5 år i *stk. 7* er en forlængelse af fristen i forhold til den almindelige regel på 2 år, jf. straffelovens § 93, *stk. 1*, nr. 1. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i foreningen.

Til § 133

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeningers § 85.